

Teater.

„Lussemburi krahv“, Franz Lehári operett, jääb, nagu eilase etenduse lordamineku põhjal otsustada võib, „Estonia“ näitelawaale lahlemata põlemaks ajaks püsima. Selleks on toodel mitmedki filmapaistwad tõmbelised; need on aga suurelt jaolt teistjughused kui paljudes muudes meil senini mängitud operettides, näitusels „Armas Augustinis“, mis enam oma rahuliku, tempereritud esinemiselaadiga poolehoidmist võibab. Arhitektooniliselt seisab „Lussemburi krahv“ tegewustil publikumile nimelt selle poolest meelepärassuse-tähe all, et ta kihawa, kirjuelulilise alusele on rajatud ning siin Ahhlasti seisutordasid on osatud leida, mis kihti omapäralselt tunduvad ja seepärast wärskelt mõjuwad; sel sihil on kõne all olewale uudistoohele kasuks ka see, et tas jaokene häimlust Prantsuse karikatuuroperettide laadi poole märgata on, mille burleski joont pea-asjalikult wärskt Basil Wasslowitsh ehitab. Muusikaliliselt on Leháril selles toodes lorda läinud tabawalt meeleolupilka luua ja temasse meeldivaid wiisid paigutada. Tegelastele on siin igatahes natura wastutusraskem. Mesanne kätte jagatud kui senistes „Estoniasse“ ulatunud muusikaliseid, wälja arwatud

wast Millöcleri omad, raskem nimelt selle mõttes, et orkester ja laul paiguti herabid läiwad. Kui sellest kõigelt eilasel etendusel siiski wõrdlemisi õige hea äratage see laadi — kui muu seas mitte arwata wõtta, et kas juhatusel-koori osa ära jäi, mis arwatawaste näitelawa-tehnikalistel põhjustel sündis — siis annab see täht. opereti hoolast ettevalmistusest tunnistust.

Ahhetegelaste seas wõitid eilasel ettetandel nimelt hr. Sällit (Lussemburi krahv) ja netu Weltmann (Juliette Vermont) kõige suurema Ahmapaistwuse, wiimane nimelt oma temperamentliku Mesastumise poolest. Omapäraliselt loodub kujudes esinesid hr. Minna wärsk Basil Wasslowitshina ja pr. Ruusmann wälises krahwinna Kolossowa osas, õige süttawat tähelepanemist aratades. Teised osalised täitsid oma Mesannet enam-wähem rahuldawalt.

Hr. Sällitule ja hr. Blaubritule, kes maaler Brisjardi osa etendas, annetati juured kimbud lilleid.

Osawõttjad oli saal tungil täis.

Kõpuls ei suuda seda konstaterimata jätta, et „Estonia“ näitelawa teel allamäge tipub nihkuma — nimelt just operettide tõlgete laudu. Mitte ainult labastest maitsetustest ja ebamäärastest mõtetest ei kujuse need tõlked, waid ka grammatikale ja õigekeelusele walusalt wastu silmi lödwatest wigadest; ja nende arw näib tublis kaswamisehoos olewat. Maituste ettetoomine wiiks meid siin pikale. Kas niijugusel lombel valmistatakse end praegu ehitatawasse kunstitemplisse alamiisets ette?

W.